VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (desmitā palāta paplašinātā sastāvā)

2025. gada 22. janvārī*

Ekonomikas un monetārā savienība – Banku savienība – Kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību vienotais noregulējuma mehānisms (VNM) – Vienotais noregulējuma fonds (VNF) – VNV lēmums par *ex ante* iemaksu aprēķinu par 2019. gada iemaksu periodu – Deleģētās regulas (ES) 2015/63 12. un 14. pants – Jēdziens "statusa maiņa" – Institucionālās aizsardzības shēma – Iebilde par prettiesiskumu

Lietā T-498/19

Banco Cooperativo Español, SA, Madride (Spānija), ko pārstāv *D. Sarmiento Ramírez-Escudero* un *J. Beltrán de Lubiano Sáez de Urabain*, advokāti,

prasītāja,

pret

Vienoto noregulējuma valdi (VNV), ko pārstāv *M. Rius Riu* un *C. De Falco*, pārstāvji, kuriem palīdz *B. Meyring*, *F. B. Fernández de Trocóniz Robles*, *T. Klupsch* un *S. Ianc*, advokāti,

atbildētāja,

ko atbalsta

Eiropas Komisija, ko pārstāv *A. Steiblytė*, *P. Němečková* un *D. Triantafyllou*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

VISPĀRĒJĀ TIESA (desmitā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs A. Kornezovs [*A. Kornezov*], tiesneši E. Butidžidžs [*E. Buttigieg*], G. Hese [*G. Hesse*], D. Petrlīks [*D. Petrlík*] (referents) un L. Spangsberga Grenfelde [*L. Spangsberg Grønfeldt*],

sekretāre: S. Junda [*S. Jund*], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu,

pēc 2024. gada 9. jūlijā tiesas sēdes

* Tiesvedības valoda – spāņu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja *Banco Cooperativo Español, SA* lūdz atcelt Vienotās noregulējuma valdes (VNV) 2022. gada 8. augusta Lēmumu SRB/ES/2022/47, ar ko tiek atsaukts VNV 2019. gada 16. aprīļa Lēmums SRB/ES/SRF/2019/10 par *ex ante* iemaksām Vienotajā noregulējuma fondā (VNF) par 2019. gadu, ciktāl tas attiecas uz tā I pielikumā minētajām iestādēm un aprēķinot šo iestāžu 2019. gada e*x ante* iemaksas VNF (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums"), ciktāl tas attiecas uz prasītāju.

Tiesvedības priekšvēsture un fakti pēc prasības celšanas

2 Prasītāja ir Spānijā iedibināta kredītiestāde. Tā ir *Banco Cooperativo SPI* institucionālās aizsardzības shēmas (turpmāk tekstā – "IAS") dalībniece, kurai *Banco de España* (Spānijas Banka, Spānija) 2018. gada martā izdeva atļauju saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV 2013, L 176, 1. lpp.), 113. panta 7. punktu.

3 Ar 2019. gada 16. aprīļa Lēmumu SRB/ES/SRF/2019/10 par 2019. gada *ex ante* iemaksu aprēķinu VNF (turpmāk tekstā – "sākotnējais lēmums") VNV saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.), 70. panta 2. punktu noteica *ex ante* iemaksas VNF (turpmāk tekstā – "*ex ante* iemaksas") par 2019. gadu (turpmāk tekstā – "2019. gada iemaksu periods") iestādēm, uz kurām attiecas šīs regulas 2. pants kopsakarā ar tās 67. panta 4. punktu (turpmāk tekstā – "iestādes"), tostarp prasītājai.

4 Ar 2019. gada 29. aprīļa paziņojumu par iemaksu *Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria* (*FROB*, Banku pārstrukturēšanas fonds, Spānija) kā valsts noregulējuma iestāde Regulas Nr. 806/2014 3. panta 1. punkta 3. apakšpunkta izpratnē uzdeva prasītājai samaksāt tās *ex ante* iemaksas summu par 2019. gada iemaksu periodu, ko bija noteikusi VNV.

5 2022. gada 8. augustā VNV pieņēma apstrīdēto lēmumu, ar kuru tā atsauca un aizstāja sākotnējo lēmumu. Saskaņā ar apstrīdētā lēmuma 15.–18. apsvērumu tā mērķis bija novērst pamatojuma trūkumu sākotnējā lēmumā, ko VNV bija konstatējusi pēc 2021. gada 15. jūlija sprieduma Komisija/*Landesbank Baden-Württemberg* un VNV (C-584/20 P un C-621/20 P, EU:C:2021:601), 2022. gada 3. marta rīkojuma VNV/*Portigon* un Komisija (C-664/20 P, nav publicēts, EU:C:2022:161) un 2022. gada 3. marta rīkojuma VNV/*Hypo Vorarlberg Bank* (C-663/20 P, nav publicēts, EU:C:2022:162).

6 2022. gada 19. septembrī prasītāja saņēma paziņojumu par apstrīdēto lēmumu.

7 Prasītāja un VNV nav vienisprātis par elementiem, kas jāizmanto, lai aprēķinātu prasītājas *ex ante* iemaksas par 2019. gada iemaksu periodu. It īpaši prasītāja uzskata, ka VNV esot bijis jāņem vērā tās dalība IAS 2018. gadā, ko tā nav izdarījusi.

Apstrīdētais lēmums

8 Apstrīdētais lēmums sastāv no pamatdaļas, kurai, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, pievienoti četri pielikumi.

9 Apstrīdētā lēmuma pamatdaļā ir aprakstīts process, saskaņā ar kuru visām iestādēm tiek aprēķinātas *ex ante* iemaksas par 2019. gada iemaksu periodu.

10 It īpaši apstrīdētā lēmuma 6. iedaļā VNV noteica gada mērķapjomu 2019. gada iemaksu periodam, kas minēts Padomes Īstenošanas regulas (ES) 2015/81 (2014. gada 19. decembris), ar ko nosaka vienādus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 806/2014 piemērošanas nosacījumus attiecībā uz *ex ante* iemaksām vienotajā noregulējuma fondā (OV 2015, L 15, 1. lpp.), 4. pantā (turpmāk tekstā – "gada mērķapjoms").

11 Turklāt VNV paskaidroja, ka šis noteiktais gada mērķapjoms atbilst vienai astotdaļai no 1,15 % no visu iestāžu segto noguldījumu apjoma 2018. gadā, kas iegūts, balstoties uz informāciju, ko sniegušas noguldījumu garantiju sistēmas atbilstoši Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2015/63 (2014. gada 21. oktobris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz *ex ante* iemaksām noregulējuma finansēšanas mehānismos (OV 2015, L 11, 44. lpp.), 16. pantam.

12 Apstrīdētā lēmuma 7. iedaļā VNV aprakstīja metodi, kas izmantojama, lai aprēķinātu *ex ante* iemaksas par 2019. gada iemaksu periodu.

13 Apstrīdētā lēmuma 7. iedaļā VNV arī paskaidroja, ka iestādēm, izņemot iestādes, kas maksā nemainīgu iemaksu to īpašo iezīmju dēļ, jāmaksā to riska profilam pielāgota *ex ante* iemaksa, kuru tā ir noteikusi šādos galvenajos posmos.

14 Pirmajā posmā VNV atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 70. panta 2. punkta otrās daļas a) apakšpunktam aprēķināja katras iestādes gada pamatiemaksu, kuras apmēru nosaka proporcionāli tam, kāds ir konkrētās iestādes saistību apmērs, izņemot pašu kapitālu un segtos noguldījumus (turpmāk tekstā – "neto saistības"), attiecībā pret visu iestāžu, kurām ir piešķirta darbības atļauja visu Vienotajā noregulējuma mehānismā (VNM) iesaistīto dalībvalstu teritorijā, neto saistību apmēru. Saskaņā ar Deleģētās regulas 2015/63 5. panta 1. punktu no iestādes neto saistībām, kas jāņem vērā, nosakot šo iemaksu, VNV izslēdza dažus saistību veidus.

15 *Ex ante* iemaksas aprēķināšanas otrajā posmā VNV koriģēja gada pamatiemaksu, pamatojoties uz attiecīgās iestādes riska profilu, saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 70. panta 2. punkta otrās daļas b) apakšpunktu.

16 Visbeidzot, VNV aprēķināja katras iestādes *ex ante* iemaksu, sadalot gada mērķapjomu starp visām iestādēm, pamatojoties uz attiecību, kas balstīta uz riska profilam pielāgotu gada pamatiemaksu.

Lietas dalībnieku prasījumi

17 Procesuālo rakstu pēdējā redakcijā prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai būtībā ir šādi:

– atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;

– piespriest VNV atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

18 VNV prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

19 Eiropas Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

20 Pieteikumā par lietas ierosināšanu prasītāja izvirza divus pamatus, no kuriem pirmais attiecas uz Deleģētās regulas 2015/63 12. un 14. panta pārkāpumu, jo VNV, aprēķinot *ex ante* iemaksu par 2019. gada iemaksu periodu, neesot ņēmusi vērā prasītājas dalību IAS, un otrais – pakārtoti – uz iebildi par Deleģētās regulas 2015/63 12. un 14. panta prettiesiskumu, jo esot pārkāpts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.), 103. panta 2. un 7. punkts.

21 Prasības pieteikuma grozījumu rakstā, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2022. gada 20. septembrī saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 86. pantu, prasītāja norāda, ka tā pilnībā uztur savu argumentāciju, kas izklāstīta tās pieteikumā par lietas ierosināšanu, vienlaikus precizējot, ka pēc sākotnējā lēmuma atsaukšanas un aizstāšanas ar apstrīdēto lēmumu tās prasījumi ir jāsaprot kā tādi, kas attiecas uz apstrīdēto lēmumu.

22 Vispirms ir jāizvērtē otrais pamats, ar kuru prasītāja atsaucas uz Deleģētās regulas 2015/63 12. un 14. panta prettiesiskumu, un pēc tam pirmais pamats par apstrīdētā lēmuma tiesiskumu.

Par otro pamatu, kas attiecas uz iebildi par Deleģētās regulas 2015/63 12. un 14. panta prettiesiskumu

Par pieņemamību

23 VNV apgalvo, ka otrais pamats ir nepieņemams precizitātes trūkuma dēļ, jo prasītāja nav precizējusi, kuras Deleģētās regulas 2015/63 12. un 14. panta normas ir jāatzīst par nepiemērojamām, jo ar tām esot pārkāpts Direktīvas 2014/59 103. panta 2. un 7. punkts. Turklāt šīs deleģētās regulas 12. panta tiesiskumam šajā lietā neesot nozīmes, jo šī tiesību norma neesot piemērojama.

24 Prasītāja apgalvo, ka otrais prasības pamats ir pieņemams.

25 Šajā ziņā no judikatūras izriet, ka ar nolūku nodrošināt tiesisko drošību un pareizu tiesvedību, lai prasība būtu pieņemama, pamata faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, ar kuriem tā ir pamatota, ir jāizriet – vismaz kopsavilkuma veidā un tomēr saskaņotā un saprotamā veidā – no paša prasības pieteikuma teksta. Joprojām atbilstoši judikatūrai jebkurš pamats, kas nav pietiekami izklāstīts pieteikumā par lietas ierosināšanu, ir jāuzskata par nepieņemamu (skat. spriedumu, 2021. gada 7. jūlijs, *Bateni*/Padome, T-455/17, EU:T:2021:411, 135. punkts un tajā minētā judikatūra; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2021. gada 30. jūnijs, Itālija/Komisija, T-265/19, nav publicēts, EU:T:2021:392, 33. punkts un tajā minētā judikatūra.

26 Attiecībā uz VNV apgalvoto otrā pamata precizitātes trūkumu jānorāda, ka prasības pieteikumā prasītāja precizē, ka iebildi par Deleģētās regulas 2015/63 12. un 14. panta prettiesiskumu tā izvirza tikai gadījumā, ja Vispārējā tiesa, izvērtējot pirmo pamatu, interpretētu šos pantus tādējādi, ka tie neļauj ņemt vērā tās dalību IAS 2018. gadā, aprēķinot prasītājas *ex ante* iemaksu par 2019. gada iemaksu periodu.

27 Ar pirmo pamatu, no vienas puses, prasītāja apgalvo, ka Deleģētās regulas 2015/63 12. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ļauj ņemt vērā prasītājas dalību IAS 2018. gadā, lai aprēķinātu tās *ex ante* iemaksu par 2019. gada iemaksu periodu. No otras puses, tā apgalvo, ka atsauces datums informācijas sniegšanai, lai aprēķinātu *ex ante* iemaksas par 2019. gada iemaksu periodu, kas šīs deleģētās regulas 14. panta 1. punktā esot noteikts 2017. gada 31. decembrī, neliedzot VNV attiecībā uz šo periodu ņemt vērā prasītājas dalību IAS, kas notika 2018. gadā.

28 Līdz ar to no prasības pieteikuma interpretācijas kopumā izriet, ka prasītāja ir izvirzījusi iebildi par Deleģētās regulas 2015/63 12. panta 2. punkta un 14. panta 1. punkta prettiesiskumu. Turklāt tiesas sēdē prasītāja arī apstiprināja, ka ar otro pamatu tā lūdz atzīt šo tiesību normu prettiesiskumu.

29 Attiecībā uz otro VNV argumentu par to, ka Deleģētās regulas 2015/63 12. panta tiesiskumam izskatāmajā lietā nav nozīmes, jāatgādina, ka iebilde par prettiesiskumu, kas netieši izvirzīta saskaņā ar LESD 277. pantu, prioritāri apstrīdot kāda cita tiesību akta tiesiskumu, ir pieņemama vienīgi tad, ja pastāv saikne starp šo aktu un tiesību normu, uz kuras prettiesiskumu tiek norādīts (spriedumi, 2019. gada 30. aprīlis, *Wattiau*/Parlaments, T-737/17, EU:T:2019:273, 56. punkts, un 2021. gada 16. jūnijs, *Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji*/Komisija, T-126/19, EU:T:2021:360, 33. punkts).

30 Tomēr LESD 277. pants ir jāinterpretē pietiekami plaši, lai nodrošinātu iestāžu vispārēju tiesību aktu tiesiskuma efektīvu pārskatīšanu to personu labā, kuras ir izslēgtas no tiešajām prasībām pret šādiem aktiem. Tādējādi LESD 277. panta piemērošanas joma jāattiecina arī uz iestāžu aktiem, kas ir bijuši būtiski, lai pieņemtu lēmumu, uz ko attiecas atcelšanas prasība, tādā nozīmē, ka minētais lēmums būtībā balstās uz tiem, pat ja tie formāli nav šī lēmuma juridiskais pamats. Turklāt, lai izvērtētu iebildi par prettiesiskumu, nebūtu mākslīgi jānodala viena un tā paša regulējuma tiesību normas (skat. spriedumu, 2021. gada 16. jūnijs, *Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji*/Komisija, T-126/19, EU:T:2021:360, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).

31 Šajā lietā prasītāja apgalvo, ka VNV esot bijis jāņem vērā tās dalība IAS 2018. gadā, lai aprēķinātu tās *ex ante* iemaksas par 2019. gada iemaksu periodu, pamatojoties uz Deleģētās regulas 2015/63 12. panta 2. punktu, ko tā esot noraidījusi, pamatojoties uz šo pašu tiesību normu, jo tā to esot interpretējusi atšķirīgi.

32 Ar izvirzīto iebildi par prettiesiskumu prasītāja apgalvo, ka, ja Deleģētās regulas 2015/63 12. panta 2. punkta interpretācija, ko VNV izmantojusi apstrīdētajā lēmumā, būtu pareiza, šī tiesību norma būtu prettiesiska, jo ar to būtu pārkāpts Direktīvas 2014/59 103. panta 2. un 7. punkts, tāpēc ka ar šīm tiesību normām Komisijai, pieņemot šo deleģēto regulu, ir noteikts pienākums pārliecināties, ka gada pamatiemaksas tiek pienācīgi pielāgotas iestāžu riska profilam un ka, veicot šo korekciju, iestādes dalība IAS tiek ņemta vērā.

33 Šādos apstākļos jākonstatē, ka pastāv saikne starp apstrīdēto lēmumu un Deleģētās regulas 2015/63 12. panta 2. punktu.

34 Tas tā ir vēl jo vairāk tāpēc, ka šī sprieduma 29. punktā izklāstītais VNV arguments, ja tam sekotu, mākslīgi sadalītu ar Deleģēto regulu 2015/63 ieviestās *ex ante* iemaksu aprēķināšanas sistēmas noteikumus un atņemtu LESD 277. pantam tā lietderīgo iedarbību.

35 Tātad ir jānoraida VNV izvirzītā iebilde par nepieņemamību attiecībā uz otro pamatu.

Par lietas būtību

36 Ar otro pamatu prasītāja apgalvo, ka, ja Deleģētās regulas 2015/63 12. panta 2. punkts un 14. panta 1. punkts būtu jāinterpretē tādējādi, ka tās dalība IAS 2018. gadā nevar tikt ņemta vērā, lai aprēķinātu tās *ex ante* iemaksas par 2019. gada iemaksu periodu, tad šīs tiesību normas būtu pretrunā Direktīvas 2014/59 103. panta 2. un 7. punktam.

37 Tā kā prasītāja šo iebildi par prettiesiskumu ir izvirzījusi tikai šī sprieduma 36. punktā minētajā gadījumā, vispirms ir jāpārbauda, vai Deleģētās regulas 2015/63 12. panta 2. punkts un 14. panta 1. punkts ļauj VNV ņemt vērā iestādes dalību IAS 2018. gadā, lai aprēķinātu tās *ex ante* iemaksas par 2019. gada iemaksu periodu. Ja tas tā nav, pēc tam ir jāizvērtē, vai šīs tiesību normas atbilst Direktīvas 2014/59 103. panta 2. un 7. punktam.

– *Par Deleģētās regulas 2015/63 12. panta 2. punkta un 14. panta 1. punkta tvērumu*

38 Deleģētās regulas 2015/63 12. panta 2. punktā ir noteikts, ka "iestādes, tostarp mazas iestādes, statusa maiņa iemaksu periodā neietekmē gada iemaksu, kas jāveic attiecīgajā gadā".

39 Atbilstoši Deleģētās regulas 2015/63 14. panta 1. punktam "iestādes sniedz noregulējuma iestādei jaunākos apstiprinātos gada finanšu pārskatus, kas pieejami pirms tā gada 31. decembra, kurš ir pirms iemaksu perioda, kopā ar atzinumu, ko sniedzis obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums".

40 Prasītāja apgalvo, ka Deleģētās regulas 2015/63 12. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka iestādes dalība IAS uzskatāma par statusa maiņu šīs tiesību normas izpratnē un ka šādas izmaiņas ir jāņem vērā iemaksu periodā, kas seko iemaksu periodam, kurā šīs izmaiņas ir notikušas, proti, kad minētā iestāde ir iestājusies IAS. Tādējādi, tā kā prasītāja sāka piedalīties IAS 2018. gadā, VNV šis apstāklis esot bijis jāņem vērā, aprēķinot tās *ex ante* iemaksas par 2019. gada iemaksu periodu.

41 Turklāt, pretēji tam, ko apgalvo VNV, Deleģētās regulas 2015/63 14. panta 1. punkts tai neliedzot ņemt vērā 2018. gadā notikušo iestādes dalību IAS, lai aprēķinātu tās *ex ante* iemaksas par 2019. gada iemaksu periodu, pat ja šī dalība 2017. gada 31. decembrī nebija faktiska. Katrā ziņā šo

tiesību normu nevar izmantot, lai apdraudētu Direktīvas 2014/59 103. panta 2. un 7. punktā noteiktās prasības ievērošanu, proti, pielāgot *ex ante* iemaksas iestāžu riska profilam, it īpaši attiecībā uz to dalību IAS.

42 VNV un Komisija apstrīd šo argumentāciju.

43 Deleģētās regulas 2015/63 4. panta 1. punktā ir paredzēts, ka VNV aprēķina katras iestādes *ex ante* iemaksas, pamatojoties uz informāciju, ko tā sniegusi saskaņā ar šīs deleģētās regulas 14. pantu.

44 Vispirms – Deleģētās regulas 2015/63 14. panta 1. punktā ir noteikts, ka iestādes sniedz VNV jaunākos apstiprinātos gada finanšu pārskatus, kas pieejami pirms tā gada 31. decembra, kurš ir pirms iemaksu perioda (turpmāk tekstā – "gads N-1"). Šiem finanšu pārskatiem jāpievieno obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma atzinums.

45 Jākonstatē, ka, ņemot vērā šādu finanšu pārskatu pabeigšanas ilgumu, informācija, pamatojoties uz kuru VNV aprēķina katras iestādes *ex ante* iemaksas, parasti attiecas uz priekšpēdējo gadu pirms iemaksu perioda vai – ārkārtas apstākļos – uz grāmatvedības gadu, kas sākās šajā priekšpēdējā gadā un beidzās gadā N-1 (turpmāk attiecībā uz šiem diviem periodiem – "atsauces gads N-2").

46 Turpinot – no Deleģētās regulas 2015/63 14. panta 2. punkta izriet, ka iestādes sniedz VNV vismaz šīs deleģētās regulas II pielikumā minēto informāciju, tostarp par tādām saistībām, ko radījusi iestāde, kura ir IAS dalībniece, un kuras ir izslēgtas no *ex ante* iemaksu aprēķina saskaņā ar minētās deleģētās regulas 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

47 Visbeidzot, Deleģētās regulas 2015/63 14. panta 3. punktā ir paredzēts, ka tās II pielikumā minētā informācija, uz ko attiecas uzraudzības pārskatu sniegšanas prasības, ir jāsniedz VNV tā, kā to iestāde ziņojusi jaunākajā attiecīgajā uzraudzības pārskatā par šīs deleģētās regulas 14. panta 1. punktā minētā gada finanšu pārskata bāzes gadu, kurš iesniegts kompetentajai iestādei.

48 Kā izriet no Deleģētās regulas 2015/63 4. panta 1. punkta, lasot to kopsakarā ar 14. panta 1.–3. punktu, VNV ir jāaprēķina *ex ante* iemaksas, pamatojoties uz informāciju, kas attiecas uz jaunākajiem apstiprinātajiem gada finanšu pārskatiem, (turpmāk – "finanšu pārskati"), kas ir pieejami gada N-1 31. decembrī (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 14. novembris, *State Street Bank International*, C-255/18, EU:C:2019:967, 42. punkts), ar to saprotot, ka šī informācija tādējādi attiecas uz finanšu pārskatiem, kas ir attiecas uz atsauces gadu N-2.

49 Šajā kontekstā jāprecizē, ka iestādes *ex ante* iemaksas aprēķināšanas nolūkā informācija par tās dalību IAS ir cieši saistīta ar citu informāciju, kas ietverta iestādes finanšu pārskatos. Proti, ja VNV piemēro, piemēram, Deleģētās regulas 2015/63 6. panta 5. punkta b) apakšpunktā paredzēto IAS riska rādītāju, tai saskaņā ar šīs deleģētās regulas 7. panta 4. punkta otro daļu tostarp ir jāņem vērā minētās deleģētās regulas 6. panta 5. punkta a) apakšpunktā paredzētā riska rādītāja "tirdzniecības darbības un ārpusbilances riska darījumi, atvasinātie instrumenti, sarežģītība un noregulējamība" relatīvais svērums. Kā apgalvo VNV, un prasītāja to nav apstrīdējusi, informācija par šo pēdējo minēto riska rādītāju parasti ir ietverta attiecīgās iestādes finanšu pārskatos.

50 Tādējādi, ja šāda iestāde piedalās IAS gadā N-1, šī dalība notiek pēc finanšu pārskatu par atsauces gadu N-2, kuri, kā izriet no šī sprieduma 45. punkta, ir izšķiroši šīs iestādes *ex ante* iemaksas aprēķināšanai, slēgšanas. Šādos apstākļos minētā dalība IAS nevar tikt uzskatīta par informāciju, kas attiecas uz šiem finanšu pārskatiem. Tādā gadījumā VNV nav jāņem vērā šī dalība, aprēķinot minētās iestādes *ex ante* iemaksu par attiecīgo iemaksu periodu.

51 Prasītājas argumenti šo secinājumu neatspēko.

52 Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka VNV ir pienākums ņemt vērā iestādes dalību IAS gadā N-1, pamatojoties uz Deleģētās regulas 2015/63 12. panta 2. punktu, jo šāda dalība uzskatāma par statusa maiņu šīs tiesību normas izpratnē.

53 Nepastāvot nepieciešamībai pārbaudīt, vai iestādes dalība IAS ir "statusa maiņa" Deleģētās regulas 2015/63 12. panta 2. punkta izpratnē, jānorāda, ka jebkurā gadījumā šajā tiesību normā VNV nav noteikts pienākums ņemt vērā šādas izmaiņas, kas notikušas gadā N-1, lai aprēķinātu *ex ante* iemaksu par attiecīgo iemaksu periodu.

54 Proti, Deleģētās regulas 2015/63 12. panta 2. punktā ir tikai paredzēts, ka iestādes statusa maiņa iemaksu periodā "neietekmē gada [*ex ante*] iemaksu, kas jāveic attiecīgajā gadā". Šajā tiesību normā tādējādi ir precizēts, ka statusa maiņa nav jāņem vērā, aprēķinot *ex ante* iemaksu, kas jāveic par to pašu gadu, kurā minētās izmaiņas ir notikušas, tomēr nenosakot, ka minētās izmaiņas noteikti ir jāņem vērā, aprēķinot *ex ante* iemaksu, kas jāveic par nākamo gadu.

55 Šajā ziņā, vispirms – prasītāja nevar apgalvot, ka vārdu "atsauces gads" lietojums nozīmē tādu attieksmi, kas atšķiras no attieksmes pret gadu, kurā ir notikusi statusa maiņa, un nākamo gadu.

56 Proti, tas vien, ka Deleģētās regulas 2015/63 12. panta 2. punktā ir precizēts, ka statusa maiņa iemaksu periodā neietekmē *ex ante* iemaksu, kas jāveic par šo pašu periodu, nenozīmē, ka *a contrario* statusa maiņa būtu jāņem vērā attiecībā uz nākamo periodu.

57 Turpinājumā, pieņemot, ka iestādes dalība IAS ir "statusa maiņa" Deleģētās regulas 2015/63 12. panta 2. punkta izpratnē, no šīs deleģētās regulas 4. panta 1. punkta un 14. panta 1.–3. punkta, lasot tos kopsakarā, kā norādīts šā sprieduma 48.–50. punktā, izriet, ka šāda dalība ir jāņem vērā, ja tā izriet no finanšu pārskatu informācijas par atsauces gadu N-2.

58 Tomēr Deleģētās regulas 2015/63 12. panta 2. punkta formulējumā nekas neliecina par to, ka šajā tiesību normā būtu paredzēta atkāpe no šī noteikuma.

59 It īpaši, lai gan ir taisnība, kā norāda prasītāja, ka Deleģētās regulas 2015/63 14. pants ietilpst tās 3. iedaļā "Administratīvie aspekti un sodi", no tā nevar izrietēt, ka tā tvērums būtu jāattiecina tikai uz *ex ante* iemaksu sistēmas tīri administratīvajiem aspektiem. Gluži pretēji, tā kā minētās regulas 4. panta 1. punktā ir tieši paredzēts, ka VNV *ex ante* iemaksas ir jāaprēķina, pamatojoties uz informāciju, ko iestādes sniegušas "saskaņā ar [Deleģētās regulas 2015/63] 14. pantu", šai tiesību normai ir nozīme šādu iemaksu aprēķināšanā.

60 Visbeidzot, nevar piekrist prasītājas argumentam, ka, ja Deleģētās regulas 2015/63 12. panta 2. punkts neļauj ņemt vērā statusa maiņu iemaksu periodā, kas seko iemaksu periodam, kurā šīs izmaiņas ir notikušas, šī tiesību norma kļūtu lieka.

61 Šajā ziņā no judikatūras izriet, ka viens no Deleģētās regulas 2015/63 12. panta 2. punkta mērķiem ir novērst jebkādu nenoteiktību attiecībā uz šīs deleģētās regulas 12. panta 1. punkta tvērumu, ciktāl tajā ir paredzēts izņēmums no principa, ka *ex ante* iemaksas aprēķina, balstoties uz informāciju, kas pieejama gada N-1 31. decembrī (spriedums, 2022. gada 29. septembris, *ABLV Bank*/VNV, C-202/21 P, EU:C:2022:734, 61. punkts).

62 Tādējādi Deleģētās regulas 2015/63 12. panta 2. punkts saglabā savu priekšmetu, jo tajā ir tieši izskaidrotas sekas, kas jau netieši var tikt izsecinātas no šīs deleģētās regulas 14. panta 1. punkta, proti, ka iestādes "statusa maiņa" nevar ietekmēt par attiecīgo gadu veicamās *ex ante* iemaksas.

63 No iepriekš minētā izriet, ka Deleģētās regulas 2015/63 12. panta 2. punktā VNV, aprēķinot *ex ante* iemaksas, nav noteikts pienākums ņemt vērā iestādes dalību IAS, kas notikusi gadā N-1.

64 Otrkārt, prasītāja nevar apgalvot, ka šāds pienākums izriet no Deleģētās regulas 2015/63 14. panta 5. punkta, kurā ir noteikts, ka, "ja noregulējuma iestādēm iesniegto informāciju vai datus atjaunina vai tajos veic labojumus, šādus atjauninājumus vai labojumus bez nepamatotas kavēšanās iesniedz noregulējuma iestādēm".

65 Šajā ziņā jāprecizē, ka Deleģētās regulas 2015/63 14. panta 5. punktā minētie atjauninājumi attiecas uz informāciju vai datiem, ko attiecīgā iestāde ir sniegusi saskaņā ar šīs deleģētās regulas 14. panta 1. punktu, un tādējādi tie attiecas uz atsauces gadu N-2. Tādējādi nekas minētās deleģētās regulas 14. panta 5. punktā nenorāda, ka šīs tiesību normas mērķis būtu atļaut iestādei iesniegt VNV informāciju par citu periodu, nevis to, uz kuru attiecas šīs deleģētās regulas 14. panta 1. punktā minētie finanšu pārskati, proti, atsauces gadu N-2.

66 Treškārt, prasītāja nevar atsaukties uz Deleģētās regulas 2015/63 17. panta 3. punktu, lai apgalvotu, ka VNV ir pienākums ņemt vērā informāciju par gadu N-1.

67 Deleģētās regulas 2015/63 17. panta 3. punktā ir paredzēts: "ja informāciju, ko iestādes iesniegušas noregulējuma iestādei, pārstrādā vai pārskata, noregulējuma iestāde atbilstoši atjauninātajai informācijai koriģē gada [*ex ante*] iemaksu pēc minētās iestādes gada [*ex ante*] iemaksas aprēķināšanas nākamajam iemaksu periodam".

68 No tā izriet, kā apgalvo VNV, ka Deleģētās regulas 2015/63 17. panta 3. punktā ir tikai noteikts brīdis, no kura šajā tiesību normā minētie labojumi vai pārskatīšana rada sekas, t.i., nākamajā iemaksu periodā. Savukārt minētās tiesību normas mērķis nav grozīt tās informācijas atsauces datumu, kurai ir nozīme, lai aprēķinātu *ex ante* iemaksas, kā noteikts šīs deleģētās regulas 14. panta 1. punktā.

69 Ceturtkārt, prasītāja, balstoties uz ģenerāladvokāta M. Kamposa Sančesa-Bordonas [*M. Campos Sánchez-Bordona*] secinājumiem lietā *State Street Bank International* (C-255/18, EU:C:2019:539, 71. punkts), apgalvo, ka *ex ante* iemaksu aprēķins ir jāveic, pamatojoties uz iestāžu situācijas "momentuzņēmumu" katra finanšu gada 1. janvārī. Tā uzskata, ka līdz ar to tās dalība attiecīgajā IAS bija jāņem vērā, aprēķinot tās *ex ante* iemaksas par 2019. gada iemaksu periodu.

70 Šajā ziņā, no vienas puses, jānorāda, ka, lai gan Deleģētās regulas 2015/63 14. panta 1. punktā ir atsauce uz vienu datumu, proti, gada N-1 31. decembri, šī atsauce attiecas uz to finanšu pārskatu pieejamību, kas tiek izmantoti *ex ante* iemaksu aprēķināšanai. Tomēr vēl ir nepieciešams, lai šajā datumā pieejamie finanšu pārskati tiktu pienācīgi apstiprināti un sertificēti, un tas nozīmē, kā tas noradīts šī sprieduma 45. punktā, ka šie finanšu pārskati attiecas uz atsauces gadu N-2.

71 No otras puses, no Deleģētās regulas 2015/63 14. panta 4. punkta, protams, izriet, kā to apgalvo prasītāja, ka informāciju, kas ir pamatā *ex ante* iemaksu aprēķinam par iemaksu periodu, attiecīgā iestāde var sniegt vēlākais līdz iemaksu perioda attiecīgā gada 31. janvārim. Tomēr tas neietekmē arī konstatējumu, kas izriet no šī sprieduma 42.–50. punkta un saskaņā ar kuru šai informācijai ir jābūt saistītai ar gada N-1 31. decembrī pieejamajiem finanšu pārskatiem un tādējādi tai ir jāattiecas uz atsauces gadu N-2.

72 Piektkārt, tāds pats secinājums jāizdara attiecībā uz prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru iestādes dalība IAS neesot grāmatvedības dati, kuri var svārstīties. Proti, Deleģētās regulas 2015/63 14. panta 4. punktā minētās informācijas iespējamajam svārstīgumam vai statiskajam raksturam nav nozīmes, ņemot vērā šīs deleģētās regulas 14. panta 1. punkta skaidro formulējumu, no kura izriet, ka informācijai *ex ante* iemaksu aprēķināšanai ir jābūt saistītai ar gada N-1 31. decembrī pieejamajiem finanšu pārskatiem un ka tādējādi, kā norādīts šī sprieduma 45. punktā, tā attiecas uz atsauces gadu N-2.

73 Ņemot vērā iepriekš minēto, jākonstatē, ka Deleģētās regulas 2015/63 14. panta 1. punktā VNV nav noteikts pienākums ņemt vērā iestādes dalību IAS, aprēķinot *ex ante* iemaksas par iemaksu periodu, kas seko tam iemaksu periodam, kurā šī dalība ir notikusi, un turklāt tas tai nav ļauts.

74 Šo secinājumu apstiprina ar Direktīvu 2014/59 un Regulu Nr. 806/2014 ieviestās *ex ante* iemaksu sistēmas mērķis, kā precizēts Deleģētajā regulā 2015/63.

75 Proti, kā norādīts šī sprieduma 48. punktā, VNV ir jāaprēķina *ex ante* iemaksas, pamatojoties uz informāciju, kas attiecas uz gada N-1 31. decembrī pieejamajiem finanšu pārskatiem, kuri attiecas uz atsauces gadu N-2.

76 Ja VNV būtu jāņem vērā visas attiecīgo iestāžu dalības IAS gadā N-1, nākamajā gadā veiktā *ex ante* iemaksu aprēķina ticamība varētu tikt apdraudēta, jo VNV tostarp būtu pienākums veikt minēto aprēķinu, pamatojoties uz citu informāciju, nevis to, kas attiecas uz minētajiem pienācīgi apstiprinātajiem finanšu pārskatiem. Tādējādi minētā aprēķina ticamības trūkums varētu traucēt sasniegt *ex ante* iemaksu sistēmas mērķi, proti, vēlākais līdz 2023. gada 31. decembrim sasniegt vismaz 1 % no segtajiem noguldījumiem visās iestādēs, kas saņēmušas atļauju VNM iesaistīto dalībvalstu teritorijā (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2019. gada 14. novembris, *State Street Bank International*, C-255/18, EU:C:2019:967, 41. un 43. punkts).

77 Visbeidzot, dalības IAS, kas notikusi gadā N-1, ņemšana vērā ietekmētu *ex ante* iemaksu aprēķina konsekvenci, kā arī šajā aprēķinā izmantotās informācijas salīdzināmību. Proti, VNV šādā aprēķinā saskaņā ar Deleģētās regulas 2015/63 4. un 14. pantu ņem vērā informāciju par pārskata gadu N-2 (skat. šī sprieduma 48. punktu), tomēr tai būtu jāņem vērā informācija par citu periodu, proti, gadu N-1, saistībā ar iestādes dalību IAS, kas notikusi gadā N-1.

78 Ņemot vērā iepriekš minēto, Deleģētās regulas 2015/63 12. panta 2. punkts un 14. panta 1. punkts jāinterpretē tādējādi, ka tie neļauj VNV, aprēķinot iestādes *ex ante* iemaksas par 2019. gada iemaksu periodu, ņemt vērā 2018. gadā notikušo šīs iestādes dalību IAS.

– Par Deleģētās regulas 2015/63 12. panta 2. punkta un 14. panta 1. punkta tiesiskumu, ņemot vērā Direktīvas 2014/59 103. panta 2. un 7. punktu

79 Ar otro pamatu prasītāja apgalvo, ka, lai gan Deleģētās regulas 2015/63 12. panta 2. punkts un 14. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neļauj ņemt vērā 2018. gadā notikušo iestādes dalību IAS, aprēķinot tās *ex ante* iemaksas par 2019. gada iemaksu periodu, šīs tiesību normas ir pretrunā Direktīvas 2014/59 103. panta 2. un 7. punktam.

80 Otrajam pamatam ir divas daļas, pirmā no tām attiecas uz Direktīvas 2014/59 103. panta 2. un 7. punktā paredzētās prasības, saskaņā ar kuru *ex ante* iemaksas ir jāpielāgo katras iestādes riska profilam, neievērošanu un otrā – uz Direktīvas 2014/59 103. panta 7. punkta h) apakšpunktā paredzētā nosacījuma, saskaņā ar kuru *ex ante* iemaksu noteikšanā ir jāņem vērā tas, ka iestāde piedalās IAS, pārkāpumu.

81 VNV un Komisija apstrīd šo argumentāciju.

82 Tā kā abas šī pamata daļas ir cieši saistītas, tās ir jāapskata kopā.

83 Šajā ziņā jāatgādina, ka Deleģētajā regulā 2015/63, precizējot noteikumus par *ex ante* iemaksu pielāgošanu riska profilam, piemērojot Direktīvas 2014/59 103. panta 7. punktā paredzēto pilnvaru deleģēšanu, Komisijai ir plaša rīcības brīvība, kad tai jāveic sarežģīti novērtējumi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 20. decembris, *Landesbank Baden-Württemberg*/VNV, T-389/21, EU:T:2023:827, 105.–111. punkts).

84 Tā tas ir arī attiecībā uz Komisijas pilnvarām noteikt atsauces datumus tādas informācijas ņemšanai vērā, kas ir būtiska, lai koriģētu *ex ante* iemaksas riska profilā, tostarp atsauces datumu, lai ņemtu vērā iestādes dalību IAS.

85 Proti, pirmkārt, šī noteikšana ir *ex ante* iemaksu riska profila pielāgošanas metodes neatņemama sastāvdaļa, kura kopumā ietver sarežģītus novērtējumus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 20. decembris, *Landesbank Baden-Württemberg*/VNV, T-389/21, EU:T:2023:827, 105.–111. punkts).

86 Otrkārt, Direktīvas 2014/59 103. panta 7. punkta h) apakšpunktā ir tikai norādīts, ka tad, kad Komisija pieņem deleģētos aktus, lai precizētu *ex ante* iemaksu pielāgošanas iestāžu riska profilam jēdzienu, tai ir jāņem vērā, ka iestāde pieder IAS, tomēr neprecizējot brīdi, kurā šāds fakts ir jāņem vērā.

87 Šādos apstākļos, attiecībā uz atsauces datumiem *ex ante* iemaksu koriģēšanas metodei saskaņā ar Direktīvas 2014/59 103. panta 7. punktu un it īpaši iestādes dalības IAS ņemšanai vērā, Eiropas Savienības tiesai ir jāpārbauda tikai tas, vai Komisijai piešķirtās rīcības brīvības izmantošanā nav pieļauta acīmredzama kļūda vai pilnvaru nepareiza izmantošana, kā arī vai Komisija nav acīmredzami pārsniegusi šīs rīcības brīvības robežas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 20. decembris, *Landesbank Baden-Württemberg*/VNV, T-389/21, EU:T:2023:827, 112. punkts).

88 No tā izriet, ka prasītājai ir jāpierāda, ka Deleģētās regulas 2015/63 12. panta 2. punktā un 14. panta 1. punktā ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā vai pilnvaru nepareiza izmantošana vai ka ar tiem acīmredzami nav ievērotas Komisijas pilnvaru robežas.

89 Šajā ziņā vispirms ir jāuzsver, ka Deleģētajā regulā 2015/63 Komisija kā būtisku apstākli, pielāgojot *ex ante* iemaksas iestāžu riska profilam, ir ņēmusi vērā iestāžu piederību IAS.

90 It īpaši saskaņā ar Deleģētās regulas 2015/63 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu noteiktas saistības, ko radījusi iestāde, kura ir IAS dalībniece, tiek izslēgtas no gada pamata iemaksu aprēķina. Turklāt šīs deleģētās regulas 6. panta 5. punkta b) apakšpunktā un 7. panta 4. punkta b) apakšpunktā ir ņemta vērā iestādes dalība IAS, lai gada pamata iemaksu pielāgotu iestādes riska profilam.

91 Turpinot – ir taisnība, ka saskaņā ar Deleģētās regulas 2015/63 14. panta 1. punktu *ex ante* iemaksu aprēķinā tiek ņemta vērā dalība IAS ar nobīdi, kas atbilst periodam no šajā tiesību normā minēto finanšu pārskatu atsauces datuma līdz *ex ante* iemaksu aprēķināšanas dienai.

92 Tomēr šī pieeja ir pamatota ar nepieciešamību noteikt vienotu datumu visām attiecīgajām iestādēm, kas ļauj salīdzināt datus un informāciju, ko tās sniedz *ex ante* iemaksu aprēķināšanas nolūkā. Proti, no vienas puses, no šī sprieduma 75. punktā izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka šāda datuma mērķis tostarp ir ļaut VNV ticami aprēķināt *ex ante* iemaksas, pamatojoties uz apstiprinātajiem finanšu pārskatiem, un tādējādi sasniegt šajā pašā punktā minēto mērķi.

93 No otras puses, šī sprieduma 91. punktā minētā nobīde nav acīmredzami neatbilstoša, jo saskaņā ar Deleģētās regulas 2015/63 14. panta 1. punktu VNV ņem vērā informāciju par jaunākajiem apstiprinātajiem un sertificētajiem finanšu pārskatiem, līdz ar to *ex ante* iemaksu aprēķins ir balstīts uz informāciju, kas saistīta ar pirmo gadu, par kuru tā ir pieejama apstiprinātā un sertificētā veidā (skat. šī sprieduma 45. punktu).

94 Visbeidzot jānorāda, ka prasītāja nav iesniegusi citu informāciju, lai pierādītu, ka Deleģētās regulas 2015/63 12. panta 2. punktā un 14. panta 1. punktā ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā vai pilnvaru nepareiza izmantošana vai ka tajos acīmredzami nav ievērotas Komisijas pilnvaru robežas, nosakot brīdi, kurā iestādes dalība IAS ir jāņem vērā.

95 Šajos apstākļos prasītājas izvirzītais otrais pamats ir jānoraida.

Par pirmo pamatu attiecībā uz Regulas 2015/63 12. panta 2. punkta un 14. panta 1. punkta pārkāpumu

96 Prasītāja būtībā apgalvo, ka, atsakoties ņemt vērā tās 2018. gadā notikušo dalību attiecīgajā IAS, lai aprēķinātu *ex ante* iemaksas par 2019. gada iemaksu periodu, VNV esot pārkāpusi Deleģētās regulas 2015/63 12. panta 2. punktu un 14. panta 1. punktu.

97 VNV apstrīd šo argumentāciju.

98 Jākonstatē, ka prasītājas dalība attiecīgajā IAS nav notikusi atsauces gadā N-2, proti, 2017. gadā, jo šī IAS tika izveidota tikai 2018. gadā.

99 Kā izriet no šī sprieduma 43.–78. punkta, Deleģētās regulas 2015/63 12. panta 2. punkts un 14. panta 1. punkts jāinterpretē tādējādi, ka tie neļauj VNV, aprēķinot *ex ante* iemaksu par 2019. gada iemaksu periodu, ņemt vērā prasītājas dalību IAS, kas notikusi 2018. gadā.

100 Šo secinājumu neatspēko prasītājas arguments, saskaņā ar kuru tās 2017. gada 31. decembrī pieejamajos finanšu pārskatos ir ietverta noteikta informācija par IAS izveidi, kuras dalībniece tā ir, un tādējādi VNV tā esot bijusi jāņem vērā attiecībā uz 2019. gada iemaksu periodu.

101 Proti, saskaņā ar Direktīvas 2014/59 2. panta 1. punkta 8. apakšpunktu VNV, aprēķinot *ex ante* iemaksas, var ņemt vērā tikai tās IAS, kas ir atļautas saskaņā ar Regulas Nr. 575/2013 113. panta 7. punktu.

102 Jākonstatē, ka attiecīgās IAS izveide kļuva galīga tikai pēc tam, kad Spānijas Banka 2018. gada martā apstiprināja, ka vienošanās par šīs IAS izveidi atbilst Regulas Nr. 575/2013 113. panta 7. punktā paredzētajām prasībām.

103 Šādos apstākļos VNV nav pieļāvusi tiesību kļūdu, neņemdama vērā prasītājas dalību attiecīgajā IAS, kura notika 2018. gadā, lai aprēķinātu *ex ante* iemaksas par 2019. gada iemaksu periodu.

104 Līdz ar to pirmais pamats, kā arī prasība kopumā ir jānoraida kā nepamatota.

Par tiesāšanās izdevumiem

105 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež segt savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies VNV atbilstoši tās izvirzītajiem prasījumiem.

106 Saskaņā ar Reglamenta 138. panta 1. punktu Komisija savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (desmitā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) Prasību noraidīt.

2) *Banco Cooperativo Español, SA* sedz savus, kā arī atlīdzina Vienotās noregulējuma valdes (VNV) tiesāšanās izdevumus.

3) Eiropas Komisija savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

Kornezov Buttigieg Hesse

Petrlík Spangsberg Grønfeldt

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2025. gada 22. janvārī.

[Paraksti]